

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobců: a) G. A. Q. M., narozená X.
b) nezl. M. A. H. Q., narozený X.
oba státní příslušností Bolívarovská republika Venezuela
oba bytem X.
oba zastoupeni advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-434/ZA-ZA11-P09-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

1. Žalobci se podanou žalobou domáhají zrušení rozhodnutí ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-434/ZA-ZA11-P09-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), z důvodu nepřipustnosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Žalobní body

2. Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobou dne 14. 8. 2024, kterou následně rozvedli doplněním dne 15. 8. 2024. Úvodem navrhli přiznání odkladného účinku žalobě, popsali bezpečnostní a politickou situaci ve Venezuele před prezidentskými volbami v červenci 2024 a bezprostředně po nich. Ty měly být vládnoucím režimem zmanipulovány, osoby spojené s opozicí měly být zastrašovány a účastníci protestů proti výsledkům hlasování zatýkáni. Byly zaznamenány případy lidí, kterým bylo znemožněno vycestování ze země, i když se významněji politicky neangažovali. Žalobkyně a) se obává návratu, neboť do protivládních protestů se zapojila i se svým X., oba byli členy X. a šířili protivládní literaturu. Byli zastrašováni, žalobkyně a) měla být napadena maskovanými ozbrojenci v jejich společném obydlí, její manžel byl při její ochraně těmito osobami zraněn. Poukázala dále na těžkou situaci celé rodiny, kdy spolu se svým mužem, svým X. a X. tvoří kompletní rodinu. Vycestování by bylo v rozporu s nejlepším zájmem žalobce b), který v Česku prožil třetinu svého života, chodí tu do školy a má zde kamarády.
3. Žaloba se opírá o čtyři žalobní body. Je za prvé namítáno, že rozhodnutí žalovaného bylo založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Žalobci vyjádřili obavy z návratu do země původu, a to zejména kvůli zdravotnímu stavu žalobkyně a), která se nacházela X. Žalovaný pouze konstatoval, že se dítě již narodilo, a tudíž obavy z X. pominuly. Žalobkyně a) považuje tento závěr za alibistický, neboť péče o matku a dítě pokračuje i po porodu, který představuje velkou zátěž. Dále měli obavy pramenící ze situace v zemi původu. Proběhlé volby byly provázeny značným napětím a případy represí vůči opozici. Žalobci odkázali na popis situace před a po hlasování, včetně zpráv českých a zahraničních médií. Opoziční politička Marii Corině Machado byla znemožněna kandidatura, obdobně nebyla registrována jako kandidátka ani Corina Yoris. Rétoriku zesílil i prezident Nicolás Maduro prohlášením, že v případě jeho volební porážky nastane v zemi krveprolití. Žalovaný však aktuální dění v zemi nijak blíže nezjišťoval, ani se k němu nevyjádřil, přestože bylo patrné, že se situace ve státě původu vyostřuje. Napadené rozhodnutí bylo předáno (a tedy nabylo právní moci) až 31. 7. 2024, kdy byl již výsledek voleb znám a situace se výrazně zhoršila, což vedlo k protestům a masovému zatýkání, o kterém referovala světová média. Žalovaný též odmítl opatřit překlad knihy X. žalobkyně a), v důsledku jejíž propagace byli žalobci v zemi původu pronásledováni. Žalovaný tvrdí, že mu nebyla kniha předložena. Žalobci namítají, že ji měl k dispozici a mohl si ji obstarat v souladu s § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Kniha ve spise chybí a žalobci zdůrazňují, že v předchozím řízení nebyla plně přeložena. Žalovaný si nechal přeložit pouze několik prvních stran, na základě nichž dospěl k závěru, že je náboženského charakteru a nesouvisí s kritikou vlády. Úvod knihy hovoří o potřebě postavit se zlu a odlišovat ho od dobra a také se dotýká osobního postoje jednotlivce vůči nespravedlnosti. Ačkoli tyto formulace představují pouze obecné úvodní myšlenky, nelze z nich bez dalšího usuzovat, že kniha neobsahuje protivládní postoje nebo že nemohla být důvodem k obtěžování žalobců bezpečnostními složkami. Napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť

úplné zjištění skutkového stavu představuje zákonnou podmínku správního rozhodnutí dle § 3 správního řádu.

4. Žalobci namítali rovněž zásah do procesních práv garantovaných § 36 odst. 3 správního řádu, jelikož žalovaný nevyhověl jejich žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům. Žalobci byli seznámeni s podklady dne 27. 5. 2024, tj. pouhých 14 dnů před narozením X. žalobkyně a). O prodloužení lhůty žádali zejména proto, aby na ně mohli adekvátně reagovat a vyjádřit se k nim. Žalovaný neposkytnutí odůvodnil až v rozhodnutí tím, že narození X. není azylově relevantní důvod a nelze k němu přihlížet, neboť se rozhodovalo pouze o přijatelnosti žádosti, nikoli meritorně. Tento postup shledávají žalobci jako nepřiměřený, zejména s ohledem na to, že se v době porodu rodina soustředila na péči o nezletilého žalobce b), zdraví žalobkyně a) a její X. Důkazy o narození dítěte žalobci doložili dne 12. 7. 2024 po vydání rodného listu, který byl vystaven dne 8. 7. 2024. Pokud by správní orgán posečkal s vydáním rozhodnutí o několik týdnů, nedošlo by k ohrožení veřejného zájmu, naopak by byla zachována procesní práva žalobců. Na řízení o mezinárodní ochraně dopadají základní zásady správního řízení vyjádřené v části první správního řádu, jako je zásada vstřícnosti, zákonnosti a šetření práv nabytých v dobré víře. Rozhodnutí žalovaného tak musejí být v souladu se zákonem, ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami, mimo jiné Úmluvou o právech dítěte. Žalovaný měl zhodnotit, zda není v zájmu nezletilého žalobce b) prodloužit lhůtu alespoň přiměřeně, což neučinil, místo toho řízení zastavil napadeným rozhodnutím.
5. Dále žalobci rozporovali závěr žalovaného, podle kterého nebyla tvrzena žádná nová skutečnost, jež by odůvodňovala opětovné meritorní projednání žádosti. Žalobci na nové okolnosti poukazovali, a to zejména na probíhající volební kampaň a vyhrocenou situaci v zemi původu. Nastalá situace ve Venezuele ukazuje, že obavy žalobců byly na místě, v zemi dochází k masovým protestům a rozsáhlému zatýkání. Vládní režim nabádá obyvatelstvo k udávání spoluobčanů, kteří se k němu stavějí kriticky, což dokazují zprávou organizace Amnesty International Venezuela: Tech companies set dangerous precedent with app for reporting anti-government protesters, ze dne 7. 8. 2024. Současně došlo během několika dnů k zadržení více než 2 000 osob a několika úmrtím. V takové situaci měla být tato obava přinejmenším blíže zkoumána. Žalobci uvedli zdroje popisující nedávný vývoj událostí po vyhlášení výsledků prezidentských voleb. Zdůraznili, že mučení a represivní přístup k opozici je v zemi původu dlouhodobý a jedná se o prostředky, které vládní moc používá vůči občanům systematicky a bezrestně již léta. Upozornili, že žalobkyně a) se vedle aktivní účasti na demonstracích zapojila do dalších protirežimních aktivit, zejména do prodeje X. knihy, a byli spolu s X. členy X. Jsou přesvědčeni, že s ohledem na vývoj povolební rétoriky Nicolase Madura a jeho dosavadní snahy udržet se u moci skrze rozsáhlé represe. nelze než uzavřít, že by jejich návrat do země původu představoval pro oba žalobce a pro X. žalobkyně a) nepřiměřené riziko a v důsledku tohoto návratu by byl ohrožen jejich život, zdraví a osobní svoboda.
6. Dále žalobkyně a) uvedla, že na ni byl ve Venezuele vydán zatykač, o čemž žalobkyni a) zpravil její X., který tuto informaci zjistil, když se šel registrovat do seznamu voličů. Žalovaný toto tvrzení označil za nevěrohodné, jelikož měl za to, že příběh je zvláštní a nepravděpodobný. Žalobci považují napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaný nesprávně posoudil existenci nových skutečností a nedostatečně odůvodnil, proč považoval informace poskytnuté žalobci za nedostatečné. Odkázali přitom na závěry Krajského soudu v Brně, vyjádřené v rozsudku ze dne 31. 10. 2022, č. j. 32 Az 57/2020-33.

7. Závěrem žalobci namítli nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ohledně nedostatečného posouzení podmínek humanitárního azylu. Podle nich žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze uvedl, že tuto možnost zvážil, ale už ji nevypořádal. V této souvislosti odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004-55, podle kterého smysl institutu humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrně nehumánní azyl neposkytnout. Řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu trvalo déle než 2 roky, během této doby rodina i nadále žila ve společné domácnosti, přivedli na svět nového potomka a budovali si potřebné zázemí. Nezletilý žalobce b) pokračoval ve svém vzdělávání a navštěvuje v České republice X.. V době vydání rozhodnutí byla žalobkyně a) X., její zdravotní stav nebyl příznivý pro cestu přes polovinu světa do země původu, kde jí navíc s ohledem na vyhrčenou situaci, všeobecnou nejistotu a hrozící konflikt mezi opozicí a dosavadní administrativou hrozí vážná újma nejen na zdraví, ale i na osobní svobodě. Žalovanému bylo známo, že žalobkyně a) několik týdnů před vydáním rozhodnutí X. i že rétorika v zemi původu se vyostřuje. Dosavadní prezident a kandidát v červencových volbách otevřeně mluvil o možnosti krveprolití v případě své volební porážky.
8. Žalobci na podporu svých tvrzení přiložili k žalobě články týkající se aktuální situace ve Venezuele, a sice reportáže stanice BBC ze dne 1. 8. 2024 s názvem Maduro Manoeuvring to stay in power in Venezuela (Maduro manévruje, aby se udržel u moci ve Venezuele), ze dne 2. 8. 2024 s názvem Venezuelans fear for relatives after mass arrests (Venezuelané se po masovém zatýkání bojí o své příbuzné), ze dne 8. 8. 2024 s názvem Venezuela security forces swoop on activists as repression worsens (Venezuelské bezpečnostní složky zasahují proti aktivistům a represe se zhoršují), ze dne 26. 7. 2024 s názvem Venezuela election: Five things you need to know (Volby ve Venezuele: Pět věcí které byste měli vědět), ze dne 30. 7. 2024 s názvem Venezuelans clash with police after disputed election result (Střety Venezuelanů s policií po sporném výsledku voleb), reportáží Českého rozhlasu ze dne 21. 7. 2024 s názvem Venezuelský prezident před volbami mluví o krvavé lázni. Opozice se bojí, že neuznává případnou prohru, reportáží ČTK dostupnou na Seznam Zprávy ze dne 5. 8. 2024 EU neuznává oficiální výsledky prezidentských voleb ve Venezuele a reportáží na stránkách Seznam Zprávy ze dne 12. 8. 2024 s názvem Venezuelská opozice vyzývá k celosvětovému protestu, bude 17. srpna. Dne 27. 8. 2024 žalobci doplnili zprávy OSN k situaci ve Venezuele ze dne 12. 8. 2024 Venezuela Fact-Finding Mission calls for end of repression, thorough investigation after elections (Venezuelská vyšetřovací mise vyzývá k ukončení represí a důkladnému vyšetřování po volbách), dále ze dne 13. 8. 2024 Venezuela: Ongoing arbitrary detentions, disproportionate use of force fuelling climate of fear, Türk warns (Venezuela: Türk varuje: pokračující svévolné zadržování a nepřiměřené použití síly podporují atmosféru strachu) a zprávu Amnesty International ze dne 19. 8. 2024 Venezuela passes „anti-NGO law“ that punishes efforts to assist victims and defend human rights (Venezuela přijala „zákon proti nevládním organizacím“, který trestá snahy o pomoc obětem a obranu lidských práv).
9. Soudu navrhli, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

10. Žalovaný popřel oprávněnost námitek, odkázal na napadené rozhodnutí, které nepovažuje za vadné, nesprávné či nezákonné. Žalovaný zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobci v průběhu řízení uvedli, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Po jejich posouzení však dospěl k závěru, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla zastavena oprávněně. Žalobci ve své druhé žádosti uvedli stejné důvody a žalovaný neshledal, že by žalobci tvrdili, nebo se objevily nové skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
12. Žalobkyně a) jménem svým a X. [žalobce b)] podala dne 14. 12. 2021 první žádost o udělení mezinárodní ochrany. V žádosti uvedla, že je státní příslušnicí Bolívarovské republiky Venezuela, stejně jako její X. Oba jsou X. národnosti a jsou schopni se dorozumět ve X. jazyce. Hlásí se k X. Ke svému politickému přesvědčení sdělila, že byla členkou X., což dle ní znamená X. Má X., který je rovněž X. státním příslušníkem a žadatelem o udělení mezinárodní ochrany v České republice. K nezletilému X. žalobkyně a) uvedla, že její X. není jeho biologickým otcem. O mezinárodní ochranu požádala, protože se obává o svůj život. S manželem se podíleli na šíření X. knihy *Jesuscristo el Gran Psicólogo*, což žalobkyně a) interpretuje jako „Ježíš Kristus Velký Psycholog“, kvůli čemuž měla potíže s venezuelskou zpravodajskou službou SEBIN. Nejprve dostával výhrušné SMS její X., následně došlo ke dvěma incidentům. Dne 22. 8. 2021 mělo přijít k nim domů pět maskovaných mužů, hrozit jim zbraní a odrazovat je od prodeje uvedené knihy, jinak je s manželem zabijí. Dne 17. 9. 2021 měli opět přijít maskovaní lidé, žalobkyni a) měli osahávat, X. se jí zastal, načež zakuklenci jej kvůli tomu zbili a zlomili mu nos. Uvedla, že pokud by zůstali ve vlasti, byli by zabiti.
13. Rozhodnutím ze dne 25. 1. 2024, č. j. OAM-1035/ZA-ZA10-P09-2021, které nabylo právní moci dne 19. 2. 2024, rozhodl žalovaný o neudělení žádné formy mezinárodní ochrany. Konstatoval, že žalobkyně a) ve své vlasti nevyvíjela žádnou činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byla azylově relevantním způsobem pronásledována. V poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně a) sdělila, že byla členkou X., nicméně zároveň potvrdila, že byla příslušnicí řadovou, žádné funkce nebo pozice v ní nezastávala a žádné problémy v souvislosti s jejím členstvím ve X. neměla. Žalovaný rovněž konstatoval, že žalobkyně a) ani žalobce b) nebyli ve vlasti pronásledováni ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť neměli před odjezdem z vlasti jakékoliv problémy kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví či příslušnosti k sociální skupině, zároveň žalobkyně a) popřela jakékoliv problémy, které by v této souvislosti ve vlasti měla se státními či bezpečnostními orgány. Dále se zabýval i rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobců, a to zejména v rámci posuzování humanitárního azylu, kde rovněž neshledal důvody pro jeho udělení. Nedospěl ani k závěru, že by žalobcům v případě návratu do vlasti reálně hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.
14. Dne 25. 3. 2024 podala žalobkyně a) jménem svým a žalobce b) opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V přiloženém přípisu právního zástupce ze dne 22. 3. 2024 uvedla, že z důvodu nedoručené poštovní zásilky, která zřejmě obsahovala zamítavé rozhodnutí ve věci

první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, zmeškali s manželem lhůtu pro podání správní žaloby, jsou přesvědčeni, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany byla zamítnuta neoprávněně.

15. Žalobkyně a) v doplnění údajů k žádosti dne 28. 3. 2024 uvedla, že žádá ze stejných důvodů jako v předchozím řízení. Popsala, že ve Venezuele byly vytvářeny seznamy občanů pro nadcházející volby, do nichž se šel zapsat její X. Ten byl následně upozorněn, ať vzkáže žalobkyni a), že na ni byl v zemi původu vydán zatykač. Musel dát úplatek 2 000 dolarů, aby ho neposlali do vězení. Zjistila to před dvěma týdny, nejsou s příbuznými moc v kontaktu, aby nikdo nezjistil její telefonní číslo. Dále uvedla, že je v X. a není schopna v tomto stavu cestovat, ve X. letech je X. Žalobce b) o mezinárodní ochranu žádá z totožných důvodů, žalobkyně a) k tomu dodala, že v České republice navštěvuje X. kvůli tomu, co ve Venezuele prožil. Na otázku, zda uvedené skutečnosti zmínila i v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany, odpověděla, že sice žádá ze stejných důvodů, ale jako novou skutečnost označila události, které postihly jejího X. Na dotaz týkající se vydání zatykače žalobkyně a) uvedla, že jí sice X. konkrétní důvod nesdělil, nicméně se domnívá, že to může souviset se šířením knihy X. Dodala, že dalším možným důvodem zatykače může být politická situace v zemi, neboť podle ní současný režim před volbami „uklízí“ opozici. Žalobkyně a) do spisu dne 28. 3. 2024 též založila kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 21. 3. 2024.
16. Žalovaný při posouzení opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z výpovědi žalobkyně a), z prvního rozhodnutí ze dne 25. 1. 2024, č. j. OAM-1035/ZA-ZA10-P09-2021, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Venezuele (Informace OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 11. 9. 2023, Informace Venezuela – Mixed Migration Centre – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, z prosince 2022, přeložené 21. 3. 2024, Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Protestní akce v minulosti a v současnosti, možnosti návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech 2017-2019, ze dne 30. 5. 2023.
17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že okolnosti žalobci uvedené nejsou novými skutečnostmi ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť shledal všechna jejich údajná nová tvrzení jako nevěrohodná, ani v rámci vlastní úřední činnosti nezjistil v průběhu správního řízení takové nové skutečnosti, pro něž by žalobci měli mít jakékoliv obavy v případě jejich návratu do Venezuely, tím méně pak svědčících o tom, že by v zemi původu mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by jim hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
18. Žalobci do správního spisu založili dne 12. 7. 2024 vyjádření k řízení, v němž shrnuli, že 10. 6. 2024 požádali žalovaného o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům z důvodu narození X. žalobkyni a) a jejímu X. Na tuto žádost však žalovaný nijak nereagoval. Přistoupil místo toho k vydání rozhodnutí ve věci, což žalobci považují za procesně vadný postup. Jelikož žádost nebyla zamítnuta, mohli legitimně očekávat, že jí bylo vyhověno. K tomuto vyjádření přiložila žalobkyně a) ověřenou kopii rodného listu X., narozené X., a potvrzení politické strany X. [podle vyjádření žalobkyně a) X.], které je ve španělštině, nebyl pořízen jeho překlad, a jehož obsahem podle žalobců je, že X., resp. X., je členem tohoto uskupení, je perzekuován a postih za tuto činnost hrozí i jeho potomkům.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a k § 32 odst. 9 zákona o azylu, který uvedené ustanovení směrnice ve vnitrostátním právu provádí. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Soud ve věci samé nařídil jednání. Soud provedl k důkazu reportáže stanice BBC ze dne 1. 8. 2024 s názvem Maduro Manoeuvring to stay in power in Venezuela (Maduro manévruje, aby se udržel u moci ve Venezuele), ze dne 2. 8. 2024 s názvem Venezuelans fear for relatives after mass arrests (Venezuelané se po masovém zatýkání bojí o své příbuzné), ze dne 8. 8. 2024 s názvem Venezuela security forces swoop on activists as repression worsens (Venezuelské bezpečnostní složky zasahují proti aktivistům a represe se zhoršují), ze dne 26. 7. 2024 s názvem Venezuela election: Five things you need to know (Volby ve Venezuele: Pět věcí které byste měli vědět), ze dne 30. 7. 2024 s názvem Venezuelans clash with police after disputed election result (Střety Venezuelanů s policií po sporném výsledku voleb), reportáž Českého rozhlasu ze dne 21. 7. 2024 s názvem Venezuelský prezident před volbami mluví o krvavé lázni. Opozice se bojí, že neuznává případnou prohru, reportáž Seznam Zpráv ze dne 5. 8. 2024 EU neuznává oficiální výsledky prezidentských voleb ve Venezuele a reportáž na tomtéž serveru ze dne 12. 8. 2024 s názvem Venezuelská opozice vyzývá k celosvětovému protestu, bude 17. srpna. Dále provedl zprávy OSN k situaci ve Venezuele ze dne 12. 8. 2024 Venezuela Fact-Finding Mission calls for end of repression, thorough investigation after elections (Venezuelská vyšetřovací mise vyzývá k ukončení represí a důkladnému vyšetřování po volbách), ze dne 13. 8. 2024 Venezuela: Ongoing arbitrary detentions, disproportionate use of force fuelling climate of fear, Türk warns (Venezuela: Türk varuje: pokračující svévolné zadržování a nepřiměřené použití síly podporují atmosféru strachu), a zprávu Amnesty International ze dne 19. 8. 2024 Venezuela passes „anti-NGO law“ that punishes efforts to assist victims and defend human rights (Venezuela přijala „zákon proti nevládním organizacím“, který trestá snahy o pomoc obětem a obranu lidských práv).
21. Z provedených důkazů vyplývá, že před uvedeným hlasováním byla atmosféra v zemi napjatá, že orgány znemožnily kandidaturu příslušníkům opozičních uskupení, výsledek voleb byl patrně zfalšován a protesty proti nim vládnoucí režim silou potlačoval a zatýkal osoby spojené s nevládními politickými stranami a hnutími. Soud zároveň v rámci jednání provedl Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) ze dne 10. 12. 2024 Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, kterou soudu na výzvu předložil žalovaný. Soud též obstaral zprávu švýcarského Federálního ministerstva spravedlnosti FDJP, Státní sekretariát pro migraci SEM, Venezuela, Činnost státu od prezidentských voleb 28. července 2024 a zprávu Výroční zprávu Human Rights Watch k situaci ve Venezuele v roce 2025.

22. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
23. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
24. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které: a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.
25. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.
26. Podle § 12 zákona o azylu azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
27. Podle § 14 věty první zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen „humanitární azyl“) z humanitárního důvodu.
28. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
29. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
30. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
31. Podle § 32 odst. 9 zákona o azylu při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.
32. Podle § 6 odst. 2 správního řádu správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Správní orgán opatřuje podklady přednostně

s využitím úřední evidence, do níž má přístup. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis.

33. Podle § 39 odst. 1 správního řádu *správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.*
34. Podle § 39 odst. 2 správního řádu *lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.*
35. Podle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice členské státy *pro dosažení souladu s odstavcem 1 zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně.*
36. Žalobci proti rozhodnutí žalovaného vznášejí celkem čtyři žalobní námitky. Za první, žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, když odmítl opatřit překlad knihy, nezjistil aktuální informace o situaci v zemi původu a učinil skutková tvrzení týkající se rodinné situace žalobců, ačkoli pro ně neměl oporu ve správním spise. Za druhé, žalovaný nezohlednil nově tvrzenou skutečnost, jíž je situace ve Venezuele před volbami a po nich, a která by mohla být důvodem pro opětovné meritorní projednání žádosti. Za třetí, žalovaný neodůvodnil dostatečně neudělení humanitárního azylu. Za čtvrté, žalovaný zasáhl do procesních práv žalobců, když nevyhověl jejich žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům.
37. Soud neshledal důvodnou námitku žalobců, že by žalovaný zjistil skutkový stav nedostatečně, když neopatřil překlad knihy, kterou žalobkyně a) měla v zemi původu propagovat. Žalobkyně a) v rámci seznámení se s podklady pro rozhodnutí o mezinárodní ochraně navrhla provést překlad knihy *Jesuscristo el Gran Psicólogo*. Žalovaný tento potenciální důkaz vypořádal tak, že žalobkyně a) žádnou knihu k podkladům pro aktuální řízení nedoložila, přestože byla při seznámení se s podklady dne 27. 5. 2024 na možnost doložení podkladů výslovně dotazována. Žalobci namítali, že žalovaný měl uvedenou publikaci k dispozici již v řízení o jejich první žádosti a postupoval v rozporu s § 6 odst. 2 správního řádu, pokud si knihu neopatřil. Soud neshledal pochybení v postupu správního orgánu, neboť žalobkyně a) své obavy z pronásledování z důvodu šíření této publikace uvedla již v rámci řízení o její první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se v řízení o opakované žádosti žalobců opakovaně nezabýval knihou, kterou měla žalobkyně a) v zemi původu propagovat. Nesouhlasili-li žalobci s tím, jakým způsobem žalovaný předmětnou publikaci hodnotil, případně se závěry správního orgánu v rámci řízení o první žádosti ve věci mezinárodní ochrany, měli tyto námitky uplatnit v žalobě proti rozhodnutí o této první žádosti. Městskému soudu nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí o první žádosti a podle § 52 odst. 2 s. ř. s. je povinen vycházet z pravomocných správních rozhodnutí, jež nejsou předmětem přezkumu v dané věci. Soud není těmito závěry absolutně vázán, může se od nich však odchýlit pouze ve zcela zvláštních případech, kdy jsou tato rozhodnutí zjevně nesprávná.
38. Přestože však soudu nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí o první žádosti žalobců, soud toto rozhodnutí a důvody první žádosti žalobců musí zohlednit za účelem posouzení, zda aktuální situace ve Venezuele, případně důvody druhé žádosti žalobců, mohou být důvodem pro meritorní posouzení jejich opakované žádosti. Soud však takové důvody neshledal.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

39. Z rozhodnutí o první žádosti žalobkyně a) je zřejmé, že žalovaný její tvrzení vyhodnotil jako nevěrohodná. Přestože žalovaný v tomto rozhodnutí nehodnotil jednotlivé indikátory hodnověrnosti, je zřejmé, že shledal ve výpovědi žalobkyně a) určitou vnitřní nekonzistentnost, ale především vnější nekonzistentnost. Vnější nekonzistentnost spočívala v tom, že dle žalovaného uvedená kniha, jejíž prodej měl žalobkyni a) způsobit problémy, v rozporu s tvrzením žalobkyně a), nevykazovala znaky protirežimní literatury. Žalovaný zároveň vyhodnotil tvrzení žalobkyně a) jako neplauzibilní, když X. žalobkyně a), který je autorem předmětné knihy, neměl mít žádné problémy, avšak žalobkyně a), která tuto knihu pouze šířila, měla mít problémy se státními orgány. Žalovaný považoval za neplauzibilní také to, že by místo zabavení předmětných knih zpravodajské služby SEBIN měly posílat X. žalobkyně a) SMS zprávy a měly je doma dvakrát navštívit, tyto knihy jim však nezabavily.
40. Žalobkyně a) dle rozhodnutí o první žádosti uvedla v rámci doplňujícího pohovoru dne 10. 11. 2022, že kniha X. mluví o válce, diktatuře a o tom, aby se lidé nebáli, jejím záměrem je probudit lidi. Dále uvedla, že kniha se nelíbila vládě, protože říká, aby lidé proti ní povstali. Žalobkyně a) zároveň uvedla, že lidé ze SEBIN, kteří jim vyhrožovali a kteří přišli k nim domů, neříkali, proč mají přestat s prodejem knihy. Uvedla, že ta kniha nevyhovovala, protože se týkala vlády. V rámci téhož pohovoru uvedla, že se v knize mluví o vládě a jsou tam věci, které se vlády dotýkají. Nemluví se tam konkrétně o Venezuele, protože se tam nemůže dát jméno prezidenta ani země, ale nepřímě se tam podle ní vysvětluje, co se ve Venezuele děje. Stran detailnějšího popisu uvedla, že se v ní mluví o diktatuře, a jak čelit těmto věcem. Žalobkyně a) potvrdila, že knihu četla. Uvedla, že kniha mluví o diktatuře, o historických tyranech a o tom, jak se běžní lidé mohou s touto situací vyrovnávat. Žalobkyně a) ke konstatování žalovaného, že z překladů částí knihy vyplývá, že se jedná o texty čistě náboženské povahy, uvedla, že to náboženská kniha není.
41. V rozhodnutí o první žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany se žalovaný touto publikací zabýval, prostudoval si ji a pořídil si úřední překlad její úvodní části do českého jazyka. Žalovaný v prvním rozhodnutí konstatoval, že kniha neobsahuje žádné protirežimní informace či úvahy a že se jedná o text ryze náboženského, respektive osvětového charakteru. Žalovaný v rozhodnutí o první žádosti dále uvedl: „*Kniha se mimo jiné zabývá významnými historickými duchovními osobnostmi, její výraznou část tvoří citáty z náboženských textů a je naskrz protkána výrazy jako ‚Díós‘, ‚Adán y Eva‘, ‚Moisés‘ či ‚Apóstoles‘, tedy názvy biblických postav. Správný orgán dále uvádí, že kniha spíše obecně odkazuje na historické postavy, náboženské učence a jejich citáty, případně na historické duchovní texty, než že by se jakkoliv zabývala současným režimem ve Venezuele, natož ho pak jakkoliv kritizovala takovým způsobem a měrou, že by se snacha jejího autora, tedy výše jmenovaná žadatelka, měla stát zájmovou osobou pro venezuelskou zpravodajskou službu SEBIN*“.
42. Soud si tuto knihu zároveň vyžádal od žalovaného a v rámci ústního jednání ve věci požádal žalobkyni a), aby poukázala na relevantní pasáže, které mají být kritické pro režim. Žalobkyně a) poukázala zejména na kapitulu 01 Válka v nebesích a 04 Draví vlci převlečení za ovce. Při jednání byly přeloženy pasáže vyzývající lidi k boji za svobodu, je třeba hájit rodinu a svobodu proti tyranii a útlaku (*Pán také řekl, že někdy jsme ospravedlněni, pokud bráníme svou rodinu, svou zemi a své svobody před zničením, tyranii a útlakem*). Soud konstatuje, že nelze zcela přisvědčit hodnocení uvedené knihy ze strany žalovaného v rámci prvního rozhodnutí o žádosti žalobců, neboť tuto nelze popsat pouze jako knihu obsahující text ryze náboženského charakteru. Žalobkyně a) v rámci pohovoru dne 10. 11. 2022 uvedla,

že kniha mluví o válce, diktatuře a o tom, aby se lidé nebáli, a že je jejím záměrem probudit lidi. Dále uvedla, že se v ní nepřímě vysvětluje, co se ve Venezuele děje. Popsala, že se v ní mluví o diktatuře, a jak jí čelit. Soud má za to, že tomuto popisu žalobkyně a) kniha skutečně odpovídá. Zároveň však soud konstatuje, že uvedená kniha skutečně nemluví přímo o venezuelské vládě, neuvádí konkrétně venezuelského prezidenta. Publikace má 87 stran, přičemž obsahuje pouze několik krátkých obecných pasáží, které se týkají diktátorů a boje proti nim. Soud tedy má za to, že propagace a prodej této knihy nejsou protirežimní aktivitou takové intenzity, jako je činnost například opozičních politiků a lidskoprávních aktivistů, kteří venezuelskou vládu a prezidenta výslovně a otevřeně kritizují.

43. Žalovaný zároveň v rozhodnutí o první žádosti shledal azylový příběh žalobkyně a) neplauzibilním. Jednak považoval za nepravděpodobné, že by žalobkyně a) a její manžel měli problémy kvůli šíření knihy, zatímco její X., autor knihy, žádné problémy neměl. Žalobkyně a) tuto skutečnost vysvětlila v rámci pohovoru dne 22. 12. 2021 tak, že její X. potíže neměl, neboť žil v ústraní a v prodeji knih se neangažoval, kdežto oni knihu prodávali veřejně. V rámci doplňujícího pohovoru dne 10. 11. 2022 opět uvedla, že její X. sice knihu napsal, ale propagovala ji ona a její X. Žalovaný tak konstatoval, že není jakýkoliv důvod domnívat se, že by žalobkyně a) měla problémy, pokud autor knihy žádné takové potíže mít neměl. Soud souhlasí s hodnocením žalovaného, že lze považovat za neplauzibilní, že pokud státní orgány považovaly uvedenou knihu skutečně za protirežimní, neučinily žádné kroky proti jejímu autorovi, ale proti žalobkyni a) a dalším osobám, které tuto publikaci měly propagovat a prodávat ji.
44. Zároveň žalovaný považoval za neplauzibilní, že by bezpečnostní služba SEBIN v úmyslu zabránit v prodeji knih X. žalobkyně a) posílala SMS zprávy nebo by je navštěvovala doma, místo toho, aby tyto knihy zabavila, a tím zabránila jejich dalšímu prodeji. I s tímto hodnocením žalovaného se soud ztotožňuje.
45. Žalovaný v rozhodnutí o první žádosti dále hodnotil také trestní oznámení, které potvrdilo tvrzení žalobkyně a) o přítomnosti bezpečnostních orgánů v jejich domě dne 18. 9. 2021. Žalovaný však konstatoval, že v tomto oznámení není ani zmínka o tom, že by žadatelčin X. byl napaden a zraněn, že by žalobkyně a) byla obtěžována a že by se mělo jednat o příslušníky služby SEBIN. Žalobkyně a) měla k této skutečnosti v rámci doplňujícího pohovoru dne 10. 11. 2022 uvést, že jim nebylo umožněné tyto skutečnosti v trestním oznámení uvést, což soud považuje za plauzibilní.
46. Žalovaný dále v rozhodnutí o první žádosti konstatoval několik vnitřních rozporů v tvrzeních žalobkyně a) a jejího X. Jednalo se např. o rozpor v tom, že žalobkyně a) tvrdila, že se po podání trestního oznámení zajímali o průběh vyšetřování a byli se ptát v instituci, kde toto trestní oznámení podali, zatímco její manžel uvedl, že se o průběh vyšetřování již nezajímal s tím, že to nemá význam. Dále žalovaný upozornil na další nesrovnalosti, neboť žalobkyně a) uvedla, že zpravodajské službě SEBIN šlo pouze o to, aby přestali s prodejem knihy. Žalovaný tak konstatoval, že k prevenci dalších potíží tak mohla žalobkyně přestat tuto knihu propagovat či prodávat, neboť v této své (případně jiné protirežimní) aktivitě nepokračovala ani po vycestování do České republiky. Žalovaný zároveň považoval za neplauzibilní tvrzení žalobkyně a), že sama trestní oznámení podat nemohla, neboť je zakázáno podat více trestních oznámení jednou rodinou a nemohou podat trestní oznámení z jednoho důvodu dvě osoby. Jako rozpor žalovaný dále shledal, že žalobkyně a) uvedla, že je po incidentu dne 17. 9. 2021 již SEBIN nekontaktoval, zatímco její X. uvedl, že po tomto incidentu obdržel ještě jednu zprávu. Soud má za to, že samotné tyto nesrovnalosti by

nemohly bez dalšího vést k závěru o nevěrohodnosti tvrzení žalobkyně a), v kontextu dalších indikátorů věrohodnosti však soud souhlasí s žalovaným, že žalobkyně a) předestřený příběh působí nevěrohodně.

47. Soud tak sice má pochybnosti o hodnocení žalovaného ve vztahu k povaze knihy, kterou napsal X. žalobkyně a) v rámci řízení o její první žádosti, závěr žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany však shledal správným. Soud jednak musí přisvědčit žalovanému ohledně hodnocení tvrzení žalobkyně a), dle kterých X., autor knihy, neměl se státními orgány žádné problémy. Soud zároveň přisvědčuje žalovanému, že je neplauzibilní postup orgánů SEBIN, které měly jejímu X. posílat SMS, aby s prodejem knihy přestal, místo zabavení těchto knih při jedné z návštěv. Dle názoru soudu je též podstatné, že žalobkyně a) sama uvedla, že po incidentu dne 17. 9. 2021 s prodejem knihy přestali. Veškeré problémy, které žalobkyně a) v zemi původu měla, byly dle jejích tvrzení z důvodu propagace a prodeje knihy. Žalobkyně a) v rámci pohovoru dne 10. 11. 2022 uvedla, že SEBIN jim vyhrožoval, aby zanechali propagace knihy. Přestože po žadateli o udělení mezinárodní ochrany nelze požadovat, aby se pronásledování v zemi původu vyhnul tím, že bude své politické názory zakrývat, soud konstatuje, že žalobkyně a) s prodejem uvedené knihy, případně projevováním svých politických názorů nepokračuje ani během svého pobytu na území České republiky. Nelze tedy důvodně mít za to, že by žalobkyně a) v případě návratu do země původu v těchto aktivitách opět pokračovala. Zároveň soud uvádí, že žalobkyně a) dle svých tvrzení v zemi původu projevovala své politické názory i jiným způsobem, než prodejem těchto knih (např. členstvím v X., účastí na demonstracích), přičemž neuvedla, že by měla jakékoli problémy se státními orgány z důvodu těchto svých aktivit. Při pohovoru dne 10. 11. 2022 sice žalobkyně a) uvedla, že by hrozba zůstala i v případě, že by s prodejem knihy přestali, podrobnější odůvodnění pro tento svůj názor však žalobkyně a) nerozvedla a soud má za to, že hrozba dalšího postihu, s ohledem na ukončení prodeje knihy, žalobkyni a) nehrozí.
48. Žalobkyně a) během poskytnutí údajů k druhé žádosti žalobců dne 28. 3. 2024 uvedla, že o mezinárodní ochranu žádá za sebe i žalobce b) z důvodu údajného zatykače, který má souviset s šířením výše uvedené publikace nebo s prezidentskými volbami v červenci 2024.
49. V žalobě žalobci zároveň namítají nedostatečné posouzení situace ve Venezuele před prezidentskými volbami. K žalobě připojili články ze zahraničních i českých zdrojů, které mají tuto vyostřující se politickou situaci dokazovat. Žalovaný při posouzení opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobců vycházel mimo jiné z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Venezuele, konkrétně z Informace OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 11. 9. 2023, z Informace Venezuela – Mixed Migration Centre – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, z prosince 2022, přeložené dne 21. 3. 2024, a Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Protestní akce v minulosti a v současnosti, možnosti návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech 2017-2019, ze dne 30.5. 2023. Soud připomíná judikurní požadavky na zprávy o zemi původu, použité v řízení o mezinárodní ochraně, jak je vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, které musejí být „v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“ V otázce aktuálnosti předložených zpráv se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6

Azs 109/2019-74, který zdůrazňuje, že „[z]astaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat (čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany) pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové zprávy uplynul určitý čas. Zastaralá je taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila.“

50. Soud konstatuje, že dokumenty, z nichž žalovaný při rozhodování vycházel, tato kritéria nesplňují. Materiál Informace OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 11. 9. 2023 se věnuje prezidentským volbám z roku 2018, parlamentním volbám z prosince 2020 a místním volbám z listopadu 2021, aniž by poskytoval jakékoliv informace o aktuálních prezidentských volbách konaných v červenci 2024 či o napětí a bezpečnostních rizicích, která tyto volby provázela. Dokument Informace Venezuela – Mixed Migration Centre – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, z prosince 2022, přeložený dne 21. 3. 2024, se zaměřuje na faktory ovlivňující návrat Venezuelců a jejich očekávání při návratu, nikoliv však na problematiku prezidentských voleb v červenci 2024. Konečně Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Protestní akce v minulosti a v současnosti, možnosti návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech 2017-2019, ze dne 30. 5. 2023 se týká osob, které se účastnily protestů v letech 2017 a 2019, a jejich postavení při návratu do Venezuely po pobytu v zahraničí. Tento materiál však neobsahuje žádné aktuální informace o bezpečnostní a politické situaci v souvislosti s prezidentskými volbami z roku 2024, a proto jej nelze považovat za dostatečně aktuální ani relevantní pro posouzení situace žalobců. Soud proto uzavírá, že zprávy o zemi původu, které žalovaný využil, nesplňují požadavky na aktuálnost a relevanci. Všechny tři zprávy se zabývají obecnými otázkami bezpečnosti a migrace, nikoliv však specifiky aktuálního volebního dění nebo jeho dopadu na jednotlivé občany či rodiny. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci během pohovoru uváděli, že jejich žádost o mezinárodní ochranu pramení mimo jiné z této situace. Ze zpráv přiložených k žalobě naopak vyplývá, že situace ještě před samotnými volbami, v době vydání rozhodnutí, eskalovala. Žalovaný tak mohl a měl tuto skutečnost zohlednit při svém rozhodování. Soud však neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť situace se po vydání napadeného rozhodnutí ve Venezuele dále vyvíjela a s ohledem na § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice soud při posouzení závěrů žalovaného zohlední aktuální vývoj situace ve Venezuele po vydání napadeného rozhodnutí. Situace po volbách nemohla být žalovaným v přezkoumávaném řízení zohledněna, soud je však povinen k ní při posouzení žaloby přihlídnout a žalobu posoudit dle situace ke dni vydání rozsudku ve věci.
51. Soud tedy shledal důvod pro doplnění důkazů pro posouzení otázky, zda by aktuální situace ve Venezuele mohla vést k naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Soud tak v souladu s § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice posoudil žádost žalobkyně a) tak, aby obsahovalo úplné a ex nunc posouzení skutkové a právní stránky. Soud přitom vychází z toho, že je v zájmu členských států i žadatelů o mezinárodní ochranu, aby bylo rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu přijato co možná nejdříve, aniž by tím bylo dotčeno provedení přiměřeného a úplného posouzení (bod 18 odůvodnění procedurální směrnice).

52. Soud posuzoval, zda vývoj situace po volbách ve Venezuele vede k závěru, že by žádost žalobců mohla být přípustná podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, tj. zda se tyto nové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění žalobců předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, *svědčí o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jim brozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu*. K tomu soud uvádí, že unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 procedurální směrnice. Ve druhém odstavci umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany*.
53. Z informace LANDINFO Venezuela z 10. 12. 2024, *Situace po prezidentských volbách 28. července 2024* vyplývá, že se v říjnu a listopadu konalo jen málo demonstrací proti režimu. Podle venezuelského zdroje žijícího ve Venezuele se demonstrace zklidnily. Podle zdroje je však situace v mnoha ohledech horší než před volbami. International Crisis Group v Caracasu zdůraznil, že obyvatelé se bojí protestovat, neboť vědí, co se stane, pokud půjdou demonstrovat. S těmi, kteří byli zatčeni na demonstracích po volbách 28. 7. 2024 totiž bylo krutě zacházeno. Zpráva dále uvádí, že několik osob bylo zatčeno ještě před volbami ve Venezuele. Počet zatčených opozičníků režimu, anebo domnělých opozičníků vzrostl v průběhu volební kampaně. Foro Penal k tomu uvádí, že od 1. do 27. července, tj. v období před volbami, bylo zatčeno 142 osob. Za období od konání prezidentských voleb 28. července do 30. září, bylo zatčeno 1 848 osob. V prosinci 2024 Foro Penal informuje, že v zemi je 1 905 politických vězňů, z toho 163 vojáků a 1 742 civilistů, z toho 245 žen a 42 mladistvých. Rozsáhlé zatýkání, k jakému docházelo bezprostředně po volbách, ustalo. Podle Foro Penal se nyní zatýkání provádí selektivněji, v první řadě mezi politickými vůdci. Foro Penal zdůraznil, že situace v zemi je naprosto nepředvídatelná. Zpráva dále uvádí, že po volbách byli zatčeni nejen ti, kteří se protestů účastnili, ale i osoby pouze nacházející se poblíž demonstrací. Policie chytala nezletilé a mladé do 19 let. Zatýkání byli dále aktivisté, bojovníci za lidská práva a novináři. Některé osoby udali sousedé, případně policie při domovních prohlídkách našla mobilní telefony s fotografiemi z demonstrací. Represivní opatření ze strany režimu mohou být namířena vůči komukoli, nikoli jen vůči opozici. Zpráva shrnuje, že k zatýkání docházelo nejvíce v souvislosti s demonstracemi, které se konaly po úředním vyhlášení volebního výsledku, tj. mezi 29. a 30. červencem. Druhou hlavní kategorií zadržených tvořili zatčení během úřady uspořádané Operace TUN TUN, kdy šlo o zatýkání osob, které nebyly nutně politicky aktivní, ale které se rozhodly jít protestovat do ulic anebo vyslovit se na sociálních sítích na podporu transparentnosti volebních výsledků. Úřady tyto osoby identifikovaly z videozáznamů a fotografií pořízených spolupracovníky zpravodajské služby. Zpráva dále uvádí, že do hledáčku úřadů se po volbách dostali též členové opozičních stran a politických uskupení, ochránci lidských práv a lidskoprávní aktivisté, novináři a zaměstnanci sdělovacích prostředků, zaměstnanci ve veřejné sféře a příslušníci akademické obce. Vysoký komisař pro lidská práva podal rovněž zprávy o uvěznění min. 150 dětí. K zatýkání v období po prezidentských volbách docházelo bez zatykače, k obvinění bez právního zdůvodnění a bez uvědomění rodiny či jiných osob. Zpráva uvádí, že Vysoký komisař pro lidská práva ve své zprávě o povolebním zatýkání uvádí, že k němu docházelo za účelem zastrašení obyvatelstva. Osoby, které se účastnily protestů nebo se o úřadech vyjadřovaly kriticky, bezpečnostní síly vypátraly a zatkly v jejich

domovech. Obydlí osob považovaných za opozičníky byla označena znakem X a došlo k vytvoření aplikace, jejímž prostřednictvím mohli úřadům naklonění Venezuelané hlásit a udávat údajné opozičníky. Zatýkání a k nim se vážící právní úkony trpěly vážným a systémovým porušováním práva na spravedlivý proces. Vlivem tlaku a kritiky ze strany mezinárodního společenství venezuelské úřady oznámily, že přezkoumají 225 případů osob zatčených v souvislosti s prezidentskými volbami. K propuštění mělo dojít počínaje 16. listopadem. Podle lidskoprávní organizace mělo být z věznic s vysokým stupněm zabezpečení v Tocuyitu a Rocorónu propuštěno 70 osob. Do 18. listopadu bylo podle nejvyššího státního žalobce propuštěno 225 zatčených. Dle Foro Penal však lze potvrdit propuštění nejvýše 165 osob.

54. Zpráva švýcarského Federálního ministerstva spravedlnosti a policie popisuje podobnou situaci. Podle vlády úřady v souvislosti s protesty zatkly od 29. července do 13. srpna 2400 osob. Nevládní organizace Foro Penal měla k 9. 9. 2024 informace o 1673 zatčených od 29. 7. 2024. Mnoho lidí bylo zatčeno bez zjevného důvodu. Jsou známy i případy, kdy policie požadovala od rodinných příslušníků peníze za propuštění zadržených. Nevládní organizace identifikovala, že docházelo k hromadnému zatýkání protestujících; k zatčení osob, které se nacházely v blízkosti protestů, ale nezúčastnily se jich, docházelo k zatýkání osob, které v den voleb působily jako pozorovatelé voleb, docházelo k cílenému zatýkání opozičních politiků ve vedoucích funkcích, členů opoziční kampaně, dalších příznivců kandidatury Edmunda Gonzáleze a rodinných příslušníků těchto osob; aktivistů, obránců lidských práva a novinářů. Mnoho zatčení bylo provedeno bez soudního příkazu nebo zatykače. Většinu zatčených tvoří mladí muži z chudších čtvrtí.
55. Výroční zpráva Human Rights Watch uvádí, že se ve Venezuele před volbami stupňovaly represe, včetně zatýkání členů opozice, z nichž mnozí jsou stále svévolně zadržováni a jejich pobyt není znám, svévolného diskvalifikování opozičních kandidátů a snah o další omezování občanského prostoru. Od prosince 2023 do března 2024 bylo pro údajné spiknutí zadrženo nejméně 48 osob, včetně příslušníků armády, obránců lidských práv, novinářů a členů politické opozice. I tato zpráva popisuje zatýkání demonstrantů a kritiků proti režimu po volbách.
56. Zpráva nizozemského úřadu pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti ze dne 26. 9. 2024 k politickému vývoji od podzimu 2023 do srpna 2024 uvádí, že od začátku roku 2024 se zvýšily represe vůči opozici a na začátku ledna 2024 úřady zatkly 32 osob, včetně vojenského personálu, za jejich zapojení do údajného spiknutí s cílem zavraždit prezidenta. Dle zprávy organizace Foro Penal uvedla, že v první polovině roku 2024 bylo v politicky motivovaných případech zatčeno 114 osob, z nichž 102 mělo vazby na Corinu Machado a Edmunda Gonzáleze. Přibližně 77 z těchto zatčení proběhlo po zahájení oficiální volební kampaně dne 4. 7. 2024. Mezi zatčenými bylo 27 osob, které pracovaly pro stranu Coriny Machado Vente Venezuela.
57. Soud neshledal, že by se s ohledem na situaci po volbách ve Venezuele významně zvýšila pravděpodobnost udělení mezinárodní ochrany žalobcům. V první řadě informace o zemi původu nesvědčí o tom, že by všem osobám, které se vrátí do Venezuely, hrozilo špatné zacházení, které by mohlo představovat pronásledování nebo vážnou újmu. Co se týká žalobkyně a), tato v rámci předchozí své žádosti uváděla, že se v zemi původu opakovaně účastnila demonstrací proti režimu a že svůj nesouhlas s režimem projevovala také propagací a prodejem knihy, kterou napsal X. Jak soud uvedl výše, azylový příběh žalobkyně a) působí v celkovém hodnocení nevěrohodně. Zároveň žalobkyně a) nepropaguje a neprodává knihu

X. již od září 2021, státní orgány tedy již dosáhly svého cíle, kterým mělo být ukončení propagace a prodeje této knihy. Povaha knihy, která obecně hovoří o tyranech a nekritizuje vládu a prezidenta přímo, nesvědčí o tom, že by žalobkyně a) mohla být v hledáčku státních orgánů tři roky po ukončení prodeje této publikace. Co se týká účasti žalobkyně a) na demonstracích v minulosti, soud konstatuje, že tato tvrzení žalobkyně a) byla v rámci řízení o první žádosti zcela obecná, kdy žalobkyně a) měla vstoupit do X. přibližně před X. lety (pohovor proveden dne 22. 12. 2021). Uvedla, že byla řadovou členkou a žádné funkce nebo pozice tam nezastávala. Dle rozhodnutí o první žádosti žalobkyně a) popsala, že se jen účastnila nějakých demonstrací nebo pochodů, naposledy v roce 2018. V rámci doplňujícího pohovoru dne 10. 11. 2022 měla žalobkyně a) uvést, že se demonstrací účastnila během mnoha let, naposledy někdy v době, kdy rozdávali tu knihu, ale přesně si to nepamatovala. Jakékoliv pozdější protirežimní aktivity nebyly popisovány (ani v průběhu správního řízení, ani při jednání soudu). Soud tak neshledal, že by se tato situace měla změnit v případě návratu do Venezuely. Neprojevovala-li žalobkyně a) svůj nesouhlas s výsledkem voleb doposud během svého pobytu v České republice, kde jí nic nehrozilo, považuje soud za nepravděpodobné, že by jej měla projevovat v případě návratu do Venezuely, kde by se mohla obávat postihu. Městský soud má za to, že žalobkyně a) sice obecně uváděla nesouhlas s režimem a projev tohoto nesouhlasu v rámci demonstrací, jednalo se však o zcela obecná vyjádření, která nesvědčí o hlubokém přesvědčení žalobkyně a). Ze zprávy LANDINFO přitom vyplývá, že Foro Penal uvedla, že hromadné zatýkání, ke kterému docházelo bezprostředně po volbách, ustalo a nyní je zatýkání selektivnější a zaměřuje se především na politické představitele. Dle zprávy mělo ve Venezuele v souvislosti s demonstracemi proti vyhlášení výsledků voleb dojít k zatýkání nikoli pouze účastníků demonstrace, ale také osob, které se pouze nacházely v blízkosti demonstrací, ale které se jí neúčastnily a ani se jí nehodlaly účastnit. Soud však neshledal, že by tato praxe venezuelských státních orgánů představovala důvod pro udělení mezinárodní ochrany všem občanům Venezuely, neboť přestože se jedná o svévolné zatýkání, k němuž došlo zřejmě z důvodu, že státní orgány těmto osobám přičítaly určité politické názory, nelze považovat za přiměřeně pravděpodobné, že by žalobci byli tomuto jednání po návratu do Venezuely vystaveni. Je totiž nepravděpodobné, že by se žalobci ocitli v blízkosti probíhající demonstrace a že by právě je policie zatkla. Zároveň zprávy uvádějí, že momentálně již demonstrace ustaly. Přestože je situace zcela nepředvídatelná, má soud za to, že zprávy o zemi původu nenásvědčují tomu, že by žalobcům v případě návratu hrozila přiměřená pravděpodobnost pronásledování nebo skutečné nebezpečí vážné újmy. Zároveň soud na základě tvrzení žalobkyně a) v rámci řízení o předchozí i aktuální žádosti žalobců neshledal, že by žalobci měli být v centru pozornosti úřadů. Přestože dle zprávy Landinfo byli v centru pozornosti úřadů také členové opozičních stran a politických uskupení, považuje soud za nepravděpodobné, že by žalobkyně a), která jako členka X. nevyvíjela žádnou aktivitu, kromě účasti na demonstracích v minulosti, přičemž od svého příjezdu do České republiky není žádná politická činnost žalobkyně a) již popisována a své názory nijak neprojevuje, není tedy důvod, aby byla v centru pozornosti venezuelských orgánů.

58. Soud neshledal ani důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí k meritornímu posouzení žádosti z důvodu situace žalobce b). Přestože zprávy hovoří o tom, že ve Venezuele docházelo také k zatýkání nezletilých osoby, ze zpráv vyplývá, že se jednalo o účastníky protestů, přičemž ze zpráv vyplývá, že se jednalo spíše o nezletilé osoby vyššího věku, než je žalobce b). Vzhledem k tomu, že již aktuálně protesty ustaly, soud nepovažuje za přiměřeně

pravděpodobné, že by žalobci b) v zemi původu hrozilo pronásledování či vážná újma v souvislosti s povolební situací ve Venezuele.

59. Městský soud neshledal pochybení ani při posouzení tvrzení žalobkyně a) o vydání zatykače na její osobu. Žalovaný rozhodl, že se žalobcům mezinárodní ochrana neuděluje zejména proto, že nepovažoval žalobci uvedené nové skutečnosti za věrohodné. Informaci o vydaném zatykači se žalobkyně a) dozvěděla od svého X. dva týdny před poskytnutím údajů k opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Uvedla, že nejsou často v kontaktu, neboť s příbuznými nekomunikují, aby nikdo nezjistil jejich telefonní číslo. Žalobkyně a) na dotaz žalovaného uvedla, že jí X. neřekl, z jakého důvodu má být na ni vydán zatykač, domnívá se však, že je to z důvodu šíření knihy, případně z důvodu, že režim v současnosti „uklízí“ veškerou opozici. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že je nucen toto tvrzení žalobkyně a) označit za stejně nevěrohodné a účelově uvedené jako jí tvrzené důvody v prvním řízení. Žalovaný považoval za neplauzibilní, že by se žalobkyně a) o vydání zatykače na její osobu dozvěděla přesně dva týdny před poskytnutím údajů k opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tvrzení žalobkyně a) označil za nevěrohodná a účelově uvedená. Žalovaný považoval za nepravděpodobné, že by X. žalobkyně a) poskytl informaci o údajném zatykači přesně v době, kdy se žalobkyně a) dozvěděla, že její předchozí žádosti o mezinárodní ochranu nebylo vyhověno. Žalovaný tak shledal tvrzení žalobkyně a) v tomto řízení za podobně nevěrohodné a účelově uvedené jako tvrzené důvody v prvním řízení.
60. Soud přitom uvádí, že žalobkyně a) nijak nedoložila, že by na ni měl být vydán zatykač, žalovaný a soud tedy mohou vycházet pouze z její výpovědi. Přestože soud má určité výtky vůči hodnocení věrohodnosti žalobkyně a) v rámci řízení o její první žádosti, přisvědčil žalovanému, že nic nenasvědčovalo tomu, že by státní orgány v zemi původu žalobkyně a) mohly mít o její osobu zájem také poté, co přestala knihu X. propagovat a prodávat. Soud zároveň souhlasí s žalovaným, který považoval za neplauzibilní, že právě dva týdny před podáním opakované žádosti, tj. v březnu 2024 (přestože její X. o tom měl vědět již od prosince 2023), po více než dvou letech pobytu v zahraničí, se žalobkyně a) měla dozvědět, že na ni měl být vydán zatykač. Žalobkyně a) vysvětlila, že se o této skutečnosti dozvěděla až dva týdny před poskytnutím údajů k podané žádosti, neboť s příbuznými nekomunikují, aby nikdo nezjistil jejich telefonní číslo. Žalovaný považoval toto tvrzení za neplauzibilní, neboť nakonec X. žalobkyně a) stejně měl volat žalobkyni a), nelze tedy vysvětlit, proč tak neudělal v prosinci, ale až dva týdny před podáním nové žádosti. Žalobci ve své žalobě upozorňují, že X. žalobkyně a) v rámci svého pohovoru uvedl, že s X. žalobkyně a) komunikují telefonicky skrze mobilní aplikace Instagram a Messenger, neboť tyto aplikace fungují bez vazby na telefonní číslo. Žalobkyně a) se tímto způsobem snaží vysvětlit nesrovnalost ve své předchozí výpovědi, soud však musí konstatovat, že se tímto vysvětlením nepotvrzuje původní tvrzení, že jí X. nesdělil své zkušenosti v prosinci, neboť s ní nekomunikuje, aby nikdo nezjistil jejich telefonní číslo.
61. Muselo by se jednat o velkou shodu náhod, pokud by se žalobkyně a) o vydaném zatykači dozvěděla právě dva týdny před podáním opakované žádosti. Samotná tato skutečnost by přitom nemohla být důvodem pro závěr o nevěrohodnosti tohoto tvrzení žalobkyně a). Nicméně závěr o nevěrohodnosti tvrzení o vydaném zatykači obстоjí s ohledem na skutečnost, že je nevěrohodné, že by proti žalobkyni a) byl vydán zatykač z důvodu propagace a prodeje knihy, pokud žalobkyně a) s propagací a prodejem knihy přestala v září 2021. Uváděla-li žalobkyně a), že důvodem pro vydání zatykače mohla být také skutečnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

že režim „uklízí“ veškerou opozici, musí soud konstatovat, že byla vyjádření žalobkyně a) v rámci řízení o první žádosti o jejich protirežimních aktivitách zcela obecná, hlavní protirežimní aktivita měla být propagace a prodej knihy X., soud však neshledal, že by žalobkyně a) z důvodu této své aktivity mohla být v centru zájmu venezuelských státních orgánů i poté, co s propagací a prodejem knihy přestala. Zároveň, jak soud konstatoval výše, kniha, kterou měla žalobkyně a) propagovat, sice nebyla pouze textem náboženské povahy, ale zároveň neobsahovala výslovnou a ostrou kritiku venezuelského režimu. Tomu svědčí i tvrzení žalobkyně a), že autor knihy neměl ve Venezuele žádné problémy a zároveň bezpečnostní složky předmětné knihy nezabavily, aby zabránily jejich dalšímu šíření. Soud tak souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobkyně a) nelze řadit k venezuelské opozici a není ani přiměřeně pravděpodobné, že by ji za venezuelskou opozici považovaly státní orgány v takové míře, že by byla jednou z osob, proti kterým byl vydán zatykač před volbami ve Venezuele. Přestože tedy zprávy o zemi původu žalobců poukazují na zatýkání osob před v období před volbami, které proběhly 28. 7. 2024, soud neshledal za přiměřeně pravděpodobné, že by právě na žalobkyni a) měl být v prosinci 2023, v souvislosti s volbami o půl roku později, zatykač vydán. Zpráva nizozemského úřadu pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti uvádí, že k zatýkání v souvislosti s volbami docházelo od ledna roku 2024, přičemž v první polovině roku 2024 bylo v politicky motivovaných případech zatčeno 114 osob, z nichž 102 mělo vazby na Corinu Machado a Edmunda Gonzáleze. Přibližně k 77 zatčení proběhlo po zahájení oficiální volební kampaně dne 4. 7. 2024. Žalobkyně přitom nikdy neuváděla, že by měla jakékoli vazby na opoziční prezidentské kandidáty. Soud tak ani na pozadí této zprávy nepovažuje za přiměřeně pravděpodobné, že by venezuelské orgány měly o žalobkyni zájem v souvislosti se zatýkáním před prezidentskými volbami. Soud neshledal pochybení v závěru žalovaného, že je tvrzení žalobkyně a) a o vydaném zatykači na její osobu neplauzibilní a nevěrohodné, a neposoudil žádost žalobkyně a) meritorně.

62. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neodůvodnil dostatečně neudělení humanitárního azylu. V tomto řízení přezkoumává rozhodnutí o opakované žádosti. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu přitom platí, že žalovaný může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou žádost jako přípustnou. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019-74, při rozhodování podle uvedeného ustanovení postupuje Ministerstvo vnitra podobně jako v případě § 14 tohoto zákona, jelikož i v § 11a odst. 4 je užito kombinace neurčitého právního pojmu a správního uvážení. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku také dospěl k závěru, že není nezbytné v rozhodnutí výslovně uvést, že ministerstvo neshledalo důvody k uplatnění § 11a odst. 4 zákona o azylu, pokud všechny okolnosti, které vedle toho, že musely být zkoumány (a byly zkoumány) jako údajné nové důvody tvrzené žadatelem o azyl, by mohly být rozumně představitelné jako důvody zvláštního zřetele hodné, byly v rámci řízení o opakované žádosti vzaty v úvahu. Pokud ministerstvo dospělo k závěru, že není důvodu měnit něco na hodnocení těchto okolností oproti jejich předešlému posouzení, implicitně shledalo, že případ žadatelů je případem běžným, neobsahujícím zvláštní, mimořádné, předem typově nedefinované důvody, které by měly vést k uplatnění svého druhu mimořádné klausule pro mimořádné okolnosti.
63. Žalobci ve své žalobě uvádějí, že žalovaný měl v souvislosti s důvody hodnými zvláštního zřetele zohlednit, že řízení o první žádosti žalobců o mezinárodní ochranu trvalo déle než 2 roky, přičemž se žalobkyni a) a jejímu manželovi narodila X. Obdobně nezletilý žalobce b)

pokračoval ve svém vzdělávání, navštěvoval X., má zde kamarády a rodina si zde budovala zázemí.

64. Samotné setrvání na území žadatelů o udělení mezinárodní ochrany po dobu probíhajícího správního řízení a po dobu následného řízení o žalobě proti rozhodnutí správními soudy, nemůže zpravidla založit důvody pro nové meritorní projednání jejich opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, podané krátce po ukončení soudního přezkumu. Nejvyšší správní soud v případě projednávaném pod sp. zn. 2 Azs 165/2017, neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany (ať už humanitárního azylu či doplňkové ochrany) u žadatelů v situaci, kdy se žadatelům narodily na území ČR dvě děti, které zde vykonávaly povinnou školní docházku, vytvořily si zde přátelství a sociální vazby, ve vlasti žádné zázemí žadatelé s dětmi neměli (usnesení ze dne 1. 9. 2017, č. j. 2 Azs 165/2017-37). Nejvyšší správní soud dále v této věci konstatoval, že pokud si žadatelé chtějí legalizovat svůj pobyt v ČR, jejich snaha tak učinit na základě opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu je zjevně předurčena být neúspěšná. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž není snaha o legalizaci pobytu azylově relevantním důvodem. Soud uzavřel, že stěžovatelům však nic nebránilo, aby využili pobytových titulů podle zákona o pobytu cizinců.
65. Dále žalobci upozornili že byla žalobkyně a) v době vydání napadeného rozhodnutí X., její zdravotní stav tedy nebyl vhodný na cestu do země původu, kde s ohledem na vyhrocenou situaci, všeobecnou nejistotu a hrozící konflikt mezi opozicí a dosavadní administrativou hrozí vážná újma nejen na zdraví, ale i na osobní svobodě.
66. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se zabýval zdravotním stavem žalobkyně a) (X.) a uvedl, že žalobkyně a) neprokázala ani netvrdila, že by nově trpěla jakkoli závažnou nemocí nebo byla v život ohrožujícím stavu, aby toto mělo jakkoliv zásadní vliv na její návrat do vlasti nebo hodnocení její další opakované žádosti. Soud s tímto posouzením žalovaného souhlasí. K tvrzení žalobkyně a), že žalobce b) v České republice navštěvuje X., žalovaný konstatoval, že toto své tvrzení žalobkyně a) nijak nedoložila. Soud k tomu doplňuje, že tato tvrzení žalobkyně a) nedoložila ani během řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, přestože jí muselo být známo, z jakého důvodu se tímto tvrzením žalovaný podrobněji nezabýval. Žalovaný dále k tvrzením žalobkyně a) stran nedostatečné zdravotní péče o novorozené děti ve Venezuele konstatoval, že žalobkyně a) narození X. žalovanému nedoložila a ani pro ni nepožádala o udělení mezinárodní ochrany. Konstatoval, že X. žalobkyně a) nedisponuje pojištěním, a tudíž zřejmě nemá přístup k zdravotní péči ani v České republice. Soud k tomu poznamenává, že bylo-li by nehumánní neudělit azyl X. žalobkyně a) z důvodu nedostupnosti zdravotní péče pro novorozence ve Venezuele, nejedná se o důvod, pro který by tato ochrana měla být bez dalšího udělena žalobkyni a) nebo žalobci b) a případné důvody dcery žalobkyně a) by měly být prozkoumány v případné žádosti X. o udělení mezinárodní ochrany. Nebyly-li shledány důvody pro udělení humanitárního azylu X. žalobkyně a), nelze shledat ani případné důvody pro udělení tohoto azylu za účelem sloučení rodiny žalobkyni a) nebo žalobci b). Zároveň soud uvádí, že žalobkyně a) doposud neuvedla žádné takové důvody hodné zvláštního zřetele, dle nichž by v případě její X. mohly existovat skutečnosti svědčící o tom, že by bylo nehumánní neudělit jí mezinárodní ochranu.
67. Městský soud tedy neshledal, že by žalobci uváděné důvody v žalobě (dva roky trvající řízení o jejich první žádosti o mezinárodní ochrany, narození X. a špatná úroveň zdravotnictví v zemi původu) představovaly důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Samotná délka řízení o udělení mezinárodní ochrany není důvodem pro udělení humanitárního azylu. Za takový důvod soud neshledal ani narození

X. žalobkyně a), neboť narození X. není takovou situací, kdy by bylo neudělení azylu nehumánní. Obdobně soud neshledal, že by takovým důvodem byla špatná úroveň zdravotnictví v zemi původu žalobců, neboť žalobkyně a) netvrdila a ani nedoložila, že by ona nebo žalobce b) trpěli takovou vážnou nemocí, kvůli které by bylo nehumánní jim azyl neudělit. Uvádějí-li žalobci, že by zdravotní péče neměla být v zemi původu dostupná X. žalobkyni a), musí soud zopakovat, že tato skutečnost by nemohla být bez dalšího shledána důvodem pro udělení mezinárodní ochrany žalobcům.

68. Soud neshledal důvodnou ani námitku proti nevyhovění žádosti žalobců o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům ze dne 10. 6. 2024, neboť neshledal, že by následné doplnění mohlo svědčit o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování nebo že jim hrozí vážná újma. Nejednalo se tedy ze strany žalovaného o tak podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
69. Žalobci namítají, že s podklady byli seznámeni dne 27. 5. 2024, tedy pouze 14 dní před narozením X. žalobkyně a) [X. v případě žalobce b)], a jejich možnosti vyjádřit se k podkladům byly tím pádem omezené. Žalobkyně a) v žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům uvedla, že se jí narodila X., což dle jejího názoru je novou skutečností, která musí být posouzena a musí tak být doplněny i podklady vztahující se k péči o novorozené děti ve Venezuele, když je známo, že Venezuela se nachází v rozsáhlé humanitární a ekonomické krizi, která se zvláště silně projevuje nedostatky ve zdravotnictví, konkrétně nedostatkem léků a kolapsem systému veřejné péče obecně. Zároveň uvedli, že mají za to, že by bylo nehumánní rozhodnout v dané chvíli, když je třeba rozšířit okruh účastníků řízení. Žalovaný neshledal, že by existoval důvod vyhovět žádosti žalobců o prodloužení lhůty k vyjádření, pouze z důvodu X. Ustanovení § 39 odst. 1 a 2 správního řádu umožňuje lhůtu stanovit, resp. prodloužit, není-li tato stanovena zákonem a je-li toho zapotřebí. Soud má za to, že skutečnost X. může účastníku řízení do určité míry dočasně bránit v činění úkonů v řízení a žalovanému nic nebránilo v přiměřeném prodloužení lhůty pro doplnění vyjádření se k podkladům. Soud však neshledal, že by se jednalo o tak podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobkyně a) totiž po vydání rozhodnutí do spisu doplnila X., X., který byl vyhotoven dne 8. 7. 2024, a navrhovala doplnění posouzení žádosti o dostupnosti zdravotní péče novorozencům. Jak však uvedl soud již výše, nejedná se o důvody, pro které by mohla být mezinárodní ochrana udělena žalobcům a mohlo by se případně jednat o důvody pro udělení mezinárodní ochrany X. žalobkyně a). Žalovaný v napadeném rozhodnutí ozřejmil, že by žádost X. žalobkyně a) byla první žádostí, nebylo by tudíž možné tuto žádost posuzovat společně se žádostí zbytku rodiny, u nichž se jedná již o opakovanou žádost. Samotné X. přitom nepředstavuje novou skutečnost, která by svědčila o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování nebo vážné újmě. X. ani neznamená že již žalobci splňují důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Žalovaný zároveň upozornil, že žalobkyně a) v této žádosti o prodloužení lhůty ze dne 10. 6. 2024 uvedla, že X. doloží v následujících dnech, k tomu však do vydání rozhodnutí dne 2. 7. 2024 nedošlo.
70. Žalobkyně a) ke svému vyjádření zároveň doplnila potvrzení ze dne 15. 5. 2024, kterým je potvrzováno politickou stranou X., že X. manžela žalobkyně a), spisovatel a filosof, je jejím členem a že se jedná o osobu, která je perzekvována, přičemž stejné jednání ze strany státu hrozí i jeho dětem, které jsou v dokumentu výslovně jmenovány. Žalobkyně a) uvedla, že se

jí tuto listinu podařilo získat až v průběhu měsíce června 2024. Soud při jednání provedl tuto listinu k důkazu. V této listině ze dne 10. 5. 2024 je uvedeno, že pan X., X., uvádí, že X. [X. žalobkyně a), pozn. soudu] je bojovníkem organizace X.. Je otcem občanů X., X. a X. Musel poslat své děti X. a X. do zahraničí, protože se stal obětí pronásledování ze strany politických skupin, které se stavěly proti jeho tendencím, v důsledku svého aktivismu a občanského boje. V listině je dále uvedeno, že X. je spisovatel, profesor a filozof, který napsal několik knih popisujících současnou situaci ve Venezuele, a proto se cítí poněkud stísněný, stejně jako jeho X.

71. Soud musí konstatovat, že ani tato listina neprokazuje, že by žalobkyně a) mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V první řadě se jedná o listinu, která žalobkyni a) nezmiňuje. Zároveň musí soud uvést, že je tvrzení, že se X. stal obětí pronásledování, a proto poslal své děti X. a X. do zahraničí, v rozporu s tvrzeními žalobkyně a), že X. neměl v zemi původu z důvodu autorství jí prodávané knihy žádné problémy se státními orgány v zemi původu. Za třetí soud uvádí, že dle listiny X. žalobkyně a) musel do zahraničí poslat své děti X. a X., nevyjadřuje se tedy ani k situaci X. žalobkyně a). Soud tak neshledal, že by tato listina mohla svědčit o tom, že by žalobkyně a) nebo žalobce b) mohli být vystaveni pronásledování, nebo že jim hrozí vážná újma.
72. Advokát žalobců v doplnění ze dne 12. 7. 2024 zároveň poukázal na to, že jsou ve venezuelské společnosti běžně uplatňována opatření proti rodinným příslušníkům. Pro podporu hrozby perzekuce příbuzných advokát žalobců citoval zprávy Komise pro lidská práva OSN z července 2019 a zprávy Rady pro lidská práva z 18. září 2023, která se zaměřuje na otázku represivního aparátu a na bezpečnostní služby DAET a FAES. Pokud jde o citace zpráv z tohoto vyjádření, které popisují útoky na rodinné příslušníky opozice, soud konstatuje, že žalobkyně a) obavy z důvodu, že je X. pana X. neuváděla ve své první ani druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Zároveň v rámci řízení o první žádosti opakovaně uvedla, že se státní orgány o jejího X. nezajímaly a tento s nimi neměl žádné problémy. V citaci zprávy Komise pro lidská práva OSN z července 2019 je uvedeno, že „[z]adržení jsou používána jako nástroj k nátlaku proti uprchlým, ale také jako trest“. Soud tedy považuje za nepravděpodobné, že by žalobkyni a) mělo hrozit zadržení jako nátlak na jejího X., který dle jejích vyjádření neměl mít žádné problémy se státními orgány a zároveň není ani uprchlým a v současné době, dle slov žalobkyně a), bez jakýchkoli potíží pobývá ve Venezuele. Ze zprávy Rady pro lidská práva dále vyplývá, že „*docházelo ke svévolnému zatčení příbuzných hlavních podezřelých*“. Soud ani tuto informaci neshledal relevantní pro situaci žalobců, neboť z tvrzení žalobkyně a) nevyplývá, že by X. měl být podezřelým. Soud tudíž neshledal, že by tyto informace mohly svědčit o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování, nebo že jim hrozí vážná újma. Bylo-li záměrem těchto zpráv poukázat na to, že X. žalobkyně a) čelí nátlaku z důvodu, že je zájmovou osobou pro státní orgány žalobkyně a), soud odkazuje na své hodnocení výše, kdy vysvětlil, proč nepovažuje za přiměřeně pravděpodobné, že by žalobkyně a) byla zájmovou osobou pro státní orgány ve Venezuele (kniha, kterou prodávala, neobsahuje otevřenou a výslovnou kritiku vlády, či prezidenta, s prodejem knihy i jiným projevem politických názorů přestala v roce 2021).
73. Žalobci v žalobě namítají, že v rámci řízení před žalovaným došlo k bezdůvodnému zkrácení na jejich procesních právech a uvádějí, že měl žalovaný zohlednit, zda nebylo v nejlepším zájmu nezletilého žalobce b) lhůtu pro vyjádření k podkladům prodloužit. Soud uvádí, že žaloba žalobců nenasvědčuje tomu, že byli z důvodu neprodloužení lhůtu pro vydání

napadeného rozhodnutí zkrácení na svých procesních právech. Žalobci ke své žalobě doložili informace týkající se aktuální situace ve Venezuele, toto doplnění však ve své žádosti neavizovali a uváděli pouze, že doplní X. X. žalobkyně a) a X. žalobce b). Soud tak považuje hodnocení žalovaného za logické, když dospěl k závěru, že doložení narození X. nemohl mít vliv na posouzení přípustnosti opakované žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany. Co se týká doplnění žalobců týkající se situace ve Venezuele před a po volbami, soud má za to, že tyto informace byly relevantní pro posouzení žádostí žalobců, avšak s ohledem na dynamický vývoj této situace ve Venezuele musel soud zohlednit aktuální situaci ke dni vydání tohoto rozsudku. Nelze tudíž shledat, že by z důvodu neprodloužení lhůty k vyjádření k podkladům nebyla dostatečně posouzena otázka, zda aktuální situace svědčí o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování nebo vážné újmě, a tudíž by bylo na místě jejich opakovanou žádost posoudit meritorně. Soud se zabýval aktuální situací ve Venezuele a ani po jejím zohlednění neshledal závěr žalovaného o nepřípustnosti jejich opakované žádosti nezákonným.

74. Soud má za to, že je případ posuzovaný městským soudem odlišný od případů, kterými se zabýval Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích ze dne 27. 9. 2024, č. j. 5 Azs 143/2024-29, a ze dne 23. 9. 2024 č. j. 5 Azs 144/2024-31. Tyto případy jsou v určitých částech podobné, kdy otec stěžovatelů v uvedených případech byl autorem knihy, která je kritická vůči venezuelskému režimu a i v případě těchto stěžovatelů X. vydala dne 15. 5. 2024 potvrzení o tom, že otec stěžovatelů je jejím členem a že je venezuelským režimem perzekvován. Rozdíl mezi těmito případy Městský soud shledává v tom, že v případech řešených Nejvyšším správním soudem stěžovatelé uváděli, že měly venezuelské státní orgány zájem o jejich otce, který byl autorem knihy kritické vůči režimu, přičemž právě z důvodu jeho skrývání se měli mít stěžovatelé, jako rodinní příslušníci zájmové osoby, problémy se státními orgány Venezuely. Na rozdíl od případu řešených Nejvyšším správním soudem, X. žalobkyně a) – autor knihy kritické vůči venezuelskému režimu, neměl podle tvrzení žalobců čelit žádným problémům v zemi původu a státní orgány Venezuely o něj neměly mít žádný zájem. Popisovaný azylový příběh rodiny v odkazovaných případech projednávaných Nejvyšším správním soudem je natolik odlišný, že nebylo vůbec zřejmé, že by se mohlo jednat o jednu rodinu, toto bylo objasněno až při jednání soudu, podle tvrzení zástupce žalobců má jít v odkazovaných případech o X. žalobkyně a), když autor knihy má být opět její X. Popisovaný azylový příběh rodiny a tvrzení v odkazovaných rozsudcích nicméně jsou diametrálně odlišná od popisu situace rodiny, zejména X. žalobkyně a), v tomto řízení, spíše to tedy potvrzuje závěry o nevěrohodnosti azylového příběhu žalobců. V odkazovaných případech měla být problematičtější zcela jiná kniha (*Mentes criminales personalidades ¡PSICOPÁTICA!*), která má popisovat venezuelskou vládu jako zločineckou skupinu; po zveřejnění knihy začala mít rodina problémy, šest nebo sedm příslušníků FAE (Zásahové útvary zvláštního určení) mělo začátkem března roku 2023 přijít do domu rodiny, neboť hledali otce. Syna uhodili pěstí do obličeje, těhotné dceři mířili zbraní na břicho a vyhrožovali, že je oba zabijí, pokud se jejich otec neobjeví. Otec uprchl a skrýval se neznámo kde od února roku 2023, kdy byla jeho kniha zveřejněna prostřednictvím sociálních sítí, neboť byl následně pronásledován a hrozilo, že bude zabit. Matce vyhrožovali příslušníci FAE znovu, a to v dubnu 2023. Pro tyto zcela odlišné skutečnosti nepodal zástupce žalobců, který na tyto rozsudky poukázal [a který též zastupuje X. žalobkyně a) v odkazovaných řízeních], žádné vysvětlení. Soud též dodává, že nyní rozhoduje o žalobě proti opakované žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany, předmětem přezkumu tudíž není

rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobců. Soud tudíž neshledal důvod pro jiný závěr ve svém hodnocení s ohledem na uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu.

75. Pokud bylo v závěrečné řeči poukazováno na perzekuci rodinných příslušníků osob vyvíjejících protirežimní činnost, soud konstatuje, že v průběhu řízení o první žádosti ani v průběhu řízení o opakované žádosti tyto obavy zmíněny nebyly, naopak bylo tvrzeno, že X. žalobkyně a) ve vlasti žádné problémy nemá.
76. Pokud jde o odkaz žalobců na závěry Krajského soudu v Brně, vyjádřené v rozsudku ze dne 31. 10. 2022, č. j. 32 Az 57/2020-33, obecně se závěry odkazovaného rozsudku lze ztotožnit, nelze však přehlédnout, že krajský soud řešil jinou situaci jiného žadatele o azyl, šlo o přezkum meritorního rozhodnutí žalovaného, zároveň jde o rozsudek staršího data, z něhož nelze nic dovozovat ve vztahu k aktuální situaci ve Venezuele.
77. Pokud jde o námitku vznesenou při jednání, že byl žalobě mělo být vyhověno, když zdejší soud usnesením ze dne 1. 4. 2025 přiznal odkladný účinek žaloby ve věci žadatele o mezinárodní ochranu pocházejícího z Venezuely (pod sp. zn. 21 Az 5/2025), soud konstatuje, že při rozhodování o odkladném účinku jde o předběžné posouzení situace v krátké lhůtě, tvrzení je třeba toliko osvědčit, vychází se vždy z individuální situace a tvrzené újmy. Zdejší soud oproti tomu při jednání doplnil dokazování a komplexně zhodnotil situaci žalobců.
78. Pokud bylo v závěrečné řeči namítáno, že žalovaný zamítá všechny žádosti o mezinárodní ochranu osob pocházejících z Venezuely, přitom velká část procent je pak zrušena správními soudy, soud přezkoumává pouze napadené rozhodnutí a v projednávaném případě neshledal důvod pro jeho zrušení.
79. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
80. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci ve věci neměli úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze 24. dubna 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.